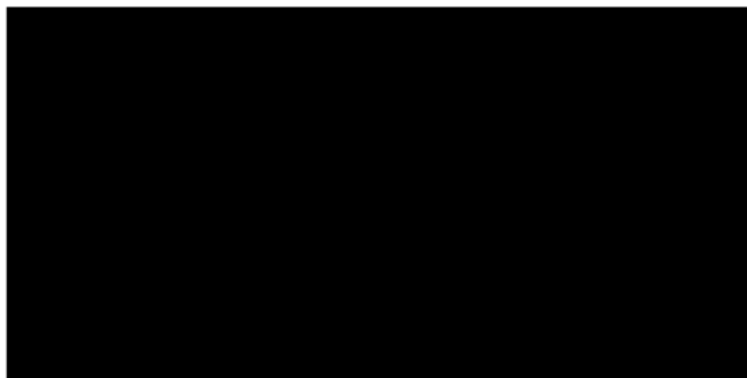

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ (Держмитслужба)

вул. Дегтярівська, 11-Г, м. Київ, 04119, тел.: (044) 481 18 65, (044) 481 20 42, (044) 481 19 58
E-mail: post@customs.gov.ua; Код ЄДРПОУ 43115923

_____. № _____

Про розгляд скарги

РІШЕННЯ

про розгляд скарги _____

Державна митна служба України розглянула скаргу ТОВ _____ від _____ (вх. Держмитслужби № _____) на рішення Енергетичної митниці, оформленого листом від _____ № _____ про неможливість відновлення преференційного режиму до товару, заявленого за митними деклараціями _____ від _____ та _____ від _____ на підставі сертифікатів з перевезення товару EUR.1 № _____ від _____, № _____ від _____ і повідомляє таке.

Відповідно до статті 6 та частини другої статті 19 Конституції України органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених Конституцією межах і відповідно до законів України. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Аналогічні норми зазначені в пункті 1 частини першої статті 8 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу».

Завдання, функції, повноваження митних органів визначені Митним кодексом України (далі – Кодекс), Положенням про Державну митну службу України, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 року № 227 (далі – Положення № 227), та іншими нормативно-правовими актами.

Згідно з пунктом 2 Положення № 227 Держмитслужба у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства.

Державна митна служба України
№ _____
Підписувач _____
Сертифікат 3FAA9288358EC00304000000F1EF36006786BC00
Дійсний з 03.07.2023 00:00:00 по 02.07.2025 23:59:59

Частиною першою статті 1 Кодексу передбачено, що законодавство України з питань митної справи складається з Конституції України, цього Кодексу, інших законів України, що регулюють питання, зазначені у статті 7 Кодексу, міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також з нормативно-правових актів, виданих на основі та на виконання цього Кодексу та інших законодавчих актів.

Відповідно до пункту 1 статті 29 глави 1 розділу IV Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони» (далі – Угода), кожна Сторона зменшує або скасовує ввізне мито на товари, що походять з іншої Сторони, відповідно до Графіків, встановлених у Додатку I–A до цієї Угоди.

Статтею 26 Угоди встановлено, що положення глави 1 цієї Угоди застосовуються до торгівлі товарами, що походять з території Сторін.

При цьому для цілей глави 1 термін «походження» означає, що товар підпадає під правила походження, викладені в Протоколі I до цієї Угоди («Щодо визначення концепції «походження товарів» і методів адміністративного співробітництва») (далі – Протокол I).

Статтею 26 Угоди встановлено, що положення глави 1 цієї Угоди застосовуються до торгівлі товарами, що походять з території Сторін.

При цьому для цілей глави 1 термін «походження» означає, що товар підпадає під правила походження, викладені в Протоколі I до цієї Угоди («Щодо визначення концепції «походження товарів» і методів адміністративного співробітництва») (далі – Протокол I).

Верховна Рада України Законом України від 17 грудня 2024 року № 4148-IX ратифікувала Рішення Спільного комітету Регіональної конвенції про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження від 07 грудня 2023 року про внесення змін до Регіональної конвенції про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження (далі – оновлена Конвенція), яке набрало чинності 1 січня 2025 року і застосовується для цілей Угоди.

Статтею 2 Доповнення I до оновленої Конвенції визначено, що з метою імплементації відповідної Угоди наступні товари вважаються такими, що вироблені в Договірній Стороні при експорті в іншу Договірну Сторону:

(а) товари цілком вироблені в Договірній Стороні, відповідно до статті 3;

(б) товари, отримані в Договірній Стороні, що містять матеріали, які не були повністю там вироблені, за умови, що такі матеріали пройшли достатню обробку або переробку в цій Договірній Стороні відповідно до статті 4.

Відповідно до пункту 1 статті 17 Доповнення I до оновленої Конвенції товари, що походять з Європейського Союзу, після ввезення на митну територію України відповідно, підпадають під дію цієї Угоди за умови подання одного з таких документів:

(а) сертифікат з перевезення товарів EUR.1, зразок якого наведений в Додатку IV до цього Доповнення;

(б) у випадках, вказаних у пункті 1 статті 18 цього Доповнення I, – декларація, долучена експортером до рахунка-фактури, накладної на поставку чи будь-якого

іншого комерційного документа, в якому відповідні товари описуються достатньо детально для того, щоб їх можна було ідентифікувати; текст декларації про походження наводиться в Додатку III до цього Доповнення.

Процедура видачі сертифіката з перевезення товарів EUR.1 визначена статтею 20 Доповнення I до оновленої Конвенції, і передбачає, що сертифікат з перевезення товарів EUR.1 видається митними органами Договірної Сторони-експортера за письмовою заявою експортера або його уповноваженого представника, під відповідальність експортера.

Для цього експортер або його уповноважений представник заповнює сертифікат з перевезення товарів EUR.1 та форму заяви, зразки яких наведені у Додатку IV до цього Доповнення. Ці форми заповнюються однією з мов, на яких складена ця Конвенція, і відповідно до положень національного законодавства Договірної Сторони-експортера. Якщо форми заповнюються власноручно, вони повинні заповнюватися чорнильною ручкою прописом друкованими літерами.

Експортер, який подає заяву про видачу сертифіката з перевезення товарів EUR.1, повинен мати можливість у будь-який час на вимогу митних органів Договірної Сторони-експортера, у якій видається сертифікат з перевезення товарів EUR.1, надати всі необхідні документи для підтвердження статусу походження відповідних товарів та виконання інших умов цієї Конвенції.

При цьому статтею 21 Доповнення I до оновленої Конвенції передбачено, що не беручи до уваги положення пункту 7 Статті 20, сертифікат з перевезення товарів EUR.1 може бути виданий після здійснення експорту товарів (ретроспективно), яких він стосується, якщо:

(а) він не був виданий під час експорту через допущені помилки, ненавмисні пропуски або через особливі обставини;

(b) митним органам було доведено, що сертифікат з перевезення товарів EUR.1 був виданий, але не прийнятий для імпорту з технічних причин;

(c) кінцевий пункт призначення відповідних товарів не був відомий на момент експорту та був визначений вже під час їх транспортування або зберігання та після можливого поділу партії відповідно до пункту 3 Статті 14; або

(d) сертифікат з перевезення товарів EUR.1, виданий на підставі пункту 4 Статті 8, вимагається відповідно до пункту 3 Статті 8 для імпорту в іншу Договірну Сторону.

Статтею 23 Доповнення I до оновленої Конвенції передбачено, що підтвердження про походження є дійсним протягом десяти місяців з дати його видачі або складання в Договірній Стороні-експортері і підлягає поданню протягом цього періоду до митних органів Договірної Сторони-імпортера.

Підтвердження про походження, що подаються митним органам Договірної Сторони-імпортера після закінчення вищевказаного терміну, можуть бути прийняті з метою застосування тарифних преференцій, якщо ці документи не були подані до встановленої кінцевої дати через виняткові обставини.

Статтею 33 Доповнення I до Конвенції встановлено, що з метою належного застосування цієї Конвенції Договірні Сторони повинні допомагати одна одній через компетентні митні органи в перевірці достовірності сертифікатів з

перевезення товарів EUR.1, декларацій про походження, декларацій постачальника та правильності інформації, наведеної в цих документах.

Перевірки підтвердження про походження після митного оформлення здійснюються вибірково або кожного разу, коли митні органи Договірної Сторони-імпортера мають обґрунтовані сумніви щодо достовірності таких документів, статусу походження відповідних товарів або виконання інших вимог цієї Конвенції (пункт 1 статті 34 Доповнення I до Конвенції).

З метою реалізації положень пункту 1 статті 34 Доповнення I до оновленої Конвенції митні органи Договірної Сторони-імпортера повинні повернути сертифікат з перевезення товарів EUR.1 та рахунок-фактуру, якщо він був виставлений, декларацію про походження або копію цих документів митним органам Договірної Сторони-експортера, вказавши, за необхідності, причини запиту про проведення перевірки. На підтвердження запиту вони надають всі наявні документи та інформацію, що вказують на недостовірність інформації, наведеної в підтвердженні про походження.

Перевірка здійснюється митними органами Договірної Сторони-експортера. З цієї метою вони мають право вимагати надання будь-яких підтвердних документів та проводити будь-яку перевірку рахунків експортера або будь-яку іншу перевірку, яку вони вважатимуть необхідною (пункт 3 статті 34 Доповнення I до Конвенції).

Митні органи, на запит яких проводиться перевірка, якнайшвидше повідомляються про її результати. Ці результати повинні чітко вказувати на те, чи є документи достовірними, чи можна розглядати відповідні товари такими, що походять з однієї з Договірних Сторін, і чи відповідають вони іншим вимогам цієї Конвенції (пункт 5 статті 34 Доповнення I до Конвенції).

У випадку наявності обґрунтованих сумнівів та за відсутності відповіді на запит про перевірку протягом десяти місяців з дати направлення такого запита або якщо відповідь на запит не містить достатньої інформації для визначення достовірності відповідного документа або справжнього походження товарів, митні органи, що запитують про проведення перевірки, відмовляють у наданні преференцій, крім як у разі виняткових обставинах (пункт 6 статті 34 Доповнення I до Конвенції).

№ [REDACTED] надіслано заяву до [REDACTED] митниці (вх. [REDACTED] митниці № [REDACTED] від [REDACTED]) щодо відновлення режиму вільної торгівлі і застосування тарифної пільги (преференції) «410» відповідно до товарів, оформлених [REDACTED] митницею за митними деклараціями [REDACTED] від [REDACTED] та [REDACTED] від [REDACTED] на підставі сертифікатів з перевезення товару EUR.1 № [REDACTED] від [REDACTED], № [REDACTED] від [REDACTED], виданих ретроспективно уповноваженим митним органом [REDACTED].

Митниця листом від № повідомила
» про неможливість відновлення
режиму вільної торгівлі до товарів за митними деклараціями
від та від на підставі сертифікатів з
перевезення товару EUR.1 № від, № від з
посиланням на невідповідність заповнення граfi 11 зазначених сертифікатів.

Водночас [REDACTED] митниця листом № [REDACTED] від [REDACTED] (вх. Держмитслужби № [REDACTED] від [REDACTED]) надіслала до Держмитслужби у встановленому порядку копії сертифікатів з перевезення товару EUR.1 № [REDACTED] від [REDACTED], № [REDACTED] від [REDACTED] для направлення їх на перевірку до митного органу Договірної Сторони-експортера [REDACTED] Республіки) відповідно до статей 33 та 34 Доповнення I до оновленої Конвенції.

Держмитслужба [REDACTED] 2025 року направила до митного органу [REDACTED] Республіки сертифікати з перевезення товару EUR.1 № [REDACTED] від [REDACTED], № [REDACTED] від [REDACTED] для здійснення перевірки їх достовірності, статусу преференційного походження товару зазначеного в них, а також виконання інших вимог оновленої Конвенції.

З огляду на вищевказане, вважаємо, що рішення [REDACTED] митниці (лист від [REDACTED] № [REDACTED]), в частині відмови у поновленні режиму вільної торгівлі (застосування тарифної пільги (преференції) «410») за митними деклараціями [REDACTED] від [REDACTED] та [REDACTED] від [REDACTED] на підставі сертифікатів з перевезення товару EUR.1 № [REDACTED] від [REDACTED], № [REDACTED] від [REDACTED] без проведення перевірки цих сертифікатів уповноваженим митним органом [REDACTED] Республіки відповідно до статей 33 та 34 Доповнення I оновленої Конвенції, не відповідає положенням статті 34 Доповнення I оновленої Конвенції.

Враховуючи викладене, відповідно до пункту 2 частини першої статті 26⁵ Митного кодексу України, положення статей 33, 34 Доповнення I оновленої Конвенції), Державна митна служба України вирішила:

1. Частково задовольнити скаргу [REDACTED] № [REDACTED] від [REDACTED] (вх. Держмитслужби № [REDACTED] від [REDACTED]) щодо рішення [REDACTED] митниці, оформленого листом від [REDACTED] № [REDACTED] про неможливість відновлення преференційного режиму до товару, заявленого за митними деклараціями [REDACTED] від [REDACTED] та [REDACTED] від [REDACTED] на підставі сертифікатів з перевезення товару EUR.1 № [REDACTED] від [REDACTED], № [REDACTED] від [REDACTED].

2. [REDACTED] митниці з урахуванням результатів перевірки сертифікатів з перевезення товару EUR.1 № [REDACTED] від [REDACTED], № [REDACTED] від [REDACTED], здійсненої уповноваженим митним органом [REDACTED], переглянути рішення, оформлене листом від [REDACTED] № [REDACTED] щодо можливості відновлення режиму вільної торгівлі, до товару оформленого за митними деклараціями [REDACTED] від [REDACTED] та [REDACTED] від [REDACTED].

Відповідно до частини третьої статті 26⁵ Митного кодексу України особа, яка подала скаргу, у разі її незгоди з прийнятим рішенням має право його оскаржити у судовому порядку.

Директор Департаменту [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]